

1. K
2-E
3-C
4-M

1

P. içi tartışmaya istinadlı
birinin birini toplantıda tutandı,
(Birinedeli isimler unvan-rolandeki
arak tutanağa geçirilmiştir)

1. PB, Ulusal Konferans sonrası P'nin içinde bulunduğu durumu bir durgunluk olarak niteledi. Böyle bir saptama yaptı ve bu konudaki üyelerin katkılarını alabilmek amacıyla da yayınladığı bir genelgeyle P içinde bir tartışma açtı. Durgunluk derken ne anlıyoruz, bunu iyi saptamalı. 12 Eylül'den çıktık, darbe yedik, yaralamızı sardık, P'yi koruma görevini başardık. M. Suphi tezleri, 5. Kongre, BUDP hepsi yeni bir atılımı oluşturuyor. Ulusal Konferans tezlerinin tartışılması, konferansın gerçekleştirilmesi. 7. Plenum'da önümüze bir görev koyduk, önümüzdeki iki yılı kazanmak. Bu demokrasi mücadelesinde P. rolünü arttırmak, solun genel olarak rolünü arttırmak amacıyla bağlı. Ama şimdi bir durgunluk saptaması yapıyoruz, nedir bu gerçekte. Bu saptama doğrumudur? Ayrıntılı bir yaklaşım H. Kutlu'un genişletilmiş toplantısında yaptığı konuşmada var. Eğer bu saptama doğruysa nelerden kaynaklanıyor? Ortadan kaldırılması için ne yapmalıyız? P. açıkça şunu istiyor, düşünceler saklanmasın, P'nin görüşlerine katkı yapsın... Eski alışkanlıklardan arındırılmış bir Parti. Görev bekleyen kadrolar durumundaydık, bundan sıyrılmak gerekiyor. Bu yenileşmede dünyadaki gelişmeleri de gözönüne alıp, beraberinde götürmek gerekiyor. P. kadroları bir bütün olarak hareket etmedikçe, P. içi demokrasi geliştirilmedikçe önümüze koyduğumuz sorunların çözümüne yönelemeyiz.

3. Bir iki saptama yapıp, bir kaç olguya dikkat çekmek istiyorum. Durgunluk var mı yok mu tartışmasından önce bir olgunun altını çizmek istiyorum. Uzun bir süreden bu yana P. üyeleri olarak belge okuyup belge tartışıyoruz. Belgenin biri gitmeden diğeri geliyor. Tartışmalar sırasında özümsemelerini kabullensek bile ki böylesine büyük dönüşümlerin, P. çizgi geliştirilmelerinin, uluslararası durum analizlerinin belge okuyup tartışarak özümsemeyecekleri bir gerçektir, hemen tartışmaların ardından irade dışında bir durgunluk alanı doğması kaçınılmazdır. Bir tarafta yeni gelindiği düşünülen-sanılan bir aşama diğer tarafta ise hayatın bütün renkleriyle kendisi. Plajdan yüzmesini iyi bilen birisine birden 5 metre yukarıdan denize atlaması söylendiğinde bir süre duraklamak zorundadır. Havada nasıl hareket edecek, düşeceği yer gözüküyor mu, deniz dalgalı mı değil mi, klasik yüzme bilgisi böylesi bir atlayış için yeterli midir?

Hayatı bütün renkleriyle kavramaktan söz ediyoruz. Kuşkusuz çok doğru bir saptama bu ama, özellikle yurtdışında, belge okuyup tartışarak hayatın renkleri yakalanamaz. Yan çabalar, yan destekler gerekir. Öyle ki P. kadrolarının birçoğu bile bugün konuşurken türkçeyi yabancı dil vurgularıyla konuşuyorlar. Kimse otobüse veya metroya binmiyor, otobüs veya metro alıyor. Bu bir renk kaybolmasıdır. Özellikle Türkiye'de 80 sonrası

FRANSA:

yaşamın tüm renkleriyle kavranması bu kadrolar için, Türkiye'yi çok yakından takip etmeye çalışanlar için de olmak üzere, olanaksızdır.

Gelişen çizgimiz artık yasaklı bir P, olmasının sınırlarını zorluyor. Tam anlamıyla daha çok gerilen bir zemberek gibi. Geline aşama, üyelerin varılan bilinç düzeyi P'nin yasal çalışma ortamında çok büyük görevlerin üstesinden gelmeye hazır. Belki bu da göreceli bir durgunluk saptamasına yol açan bir etkidir.

1. P legaliteye çıkmaya çalışıyor. Bu doğru ama biz illegal olmanın bizi sıktığı konularda ne yaptık, neler yapabiliriz. Biz P'ye tam kapasiteyle yardım edebiliyor muyuz? Birimizin faydası ne? Başka alanlarda çalışırsak daha faydalı olabilir miyiz?

4. Kendimi incelediğim de şöyle bir sonuç varıyorum. Kendi üstüme düşeni yapıyor muyum diye sorduğumda tam kapasitemi kullanmadığının farkındayım, ama iyi işler de yapıyorum. Somut yaptığım işler var ortada. Bence durgunluk P'nin politikasını özümsemekteki eksiklikten kaynaklanıyor. Eski alışkanlıklarla yeni politikayı sürdürmeye çalışırken zorluklar çıkıyor.

2. Bu durgunluk denilen şey nerede? Nereden çıkartıyoruz durgunluk olduğunu. Yeni, coğrafyası nerede? Önce onu açıklayalım, saptayalım.

4. Ben ideolojik bir durgunluk var diyorum.

2. Yurtdışı ve yurtiçi olayını değerlendirirken gözden kaçırmayalım. P'nin iç ve dış çalışma alanları vardır. İçerde olsun, dışarıda olsun bir partili önüne konan görevleri yerine getirmeye çalışır.

60 yıldır varlığını muhafaza eden bir P'ydik ama bugün P marjinal bir parti olmaktan çıkıp iktidar alternatifi olma durumuna gelmiştir. Görev şimdi yaşamda yasallaşmak, iktidar alternatifi olmak. Eğer iktidar biz olsaydık ne yapardık sorusuna yanıt vermemiz gerekiyor. Bu soruya yanıt verecek ideolojik yeterliliğimiz var mı?

Yeni politikayı özümseme konusunun zor olduğunu ben de kabul ediyorum. Eğitim sadece diploma değil ama sadece okumakla da olmaz.

1. YKP, PKP'de bizim durumumuzda olan partilerde. Ülkelerinde diktatörlüklerin yıkılma koşullarında öne çıktılar, yasallaştılar.

Günümüzde herkes siyasi yasakları, insan haklarını tartışıyor. Aslında solun sahiplenmesi gereken olgular, düşünceler bunlar ama bunu Türkiye'de kavgasını bir başka sağ yapıyor. Biz solu gerçek bir alternatif yapma konusunda gerekenleri yapabiliyor muyuz?

2. Somuttan gidelim. Bir referandum var. Özal diyor ki, evet denilirse dört kişi değil bundan Boran'da, Perinçek'de yararlanacaktır. Oysa (A.Öymen-Milliyet tutumunda olduğu gibi) sosyal demokrasi de bir blokaj söz konusu. Sol derken biz tek muhatap değiliz. Bir saldırı altındayız, bu sürüyor, tüm yasaklar bizi hedef alıyor. Kaldı ki bizim dışımızdaki sol'la bir görüş birliğine sahip değiliz.

4. Sosyal demokratların solunda neden bir diyalog kuramıyoruz?

2. Öznel ve nesnel sorunları var. Ama biz 2 yılı kazanalım diyoruz, bir yandan da diyalog kurmak istiyoruz. Ama istemimiz bir yankı bulmuyor.

4. Biz konumumuzu bir muhalefet olarak saptamışız. Düzene sürekli olarak bağırp çağırıyoruz. İçinde sol da olmak üzere herkesle cebelleştik. Bugün çok daha değişik bir yaklaşım içindeyiz ama özüksedik mi? Durgunluk militan aktivitenin artmasıyla değil, yapılacak işin yeni çalışma tarzıyla yapılıp yapılamadığıyla ölçülür. Bir V.Koç örneğine tanık oldum. Benim için Türkiye'deki diğer kapitalistlerden farklı olmayan biriyken bazı özellikleri nedeniyle farklı olduğunu öğrendiğimde (silah sanayine yatırımı olmaması) şaşırđım. Yeni düşünme tarzını tam kavramadan uzağız.

1. Durgunluk dediğimiz olay, yeni düşünce akımını kavramak olayı. Yapılacak işlerde geri kalmadan, yeni gelişen düşüncelerle silahlana-bilmek. Örneğin savaş barış sorununda, "savaş politikaların yeni bir biçimde sürdürülmesi" anlayışı bugün yanlıştır. Lenin'in de gönderme yaptığı bir anlayış bugün farklı yorumlanıyor.

2. Şöyle bir sonuca varıyorum. Belge okuyoruz, belge tartışıyoruz. UDC dedik hatta kurmuş gibi yaptık. Barış savaşımı dedik, aslında barış savaşımı yapmadık. Yapar gibi göründük, kendi insanlarımızı İGD-İKD'ı mobilize ettik. Demokrasi savaşımı dedik, ama yapmadık. Kendi içimizde demokrasi sorunu olduğunu söylüyoruz, nasıl demokrasi savaşımı yapabiliriz. İyi ki okuyoruz, tartışıyoruz.. Üslere karşı savaşım, kaplumbağlar. Olayların içinde öğreneceğiz.. Olayların içinde olacağız. Sadece kavramak yeterli olmayacaktır, bu öğrendiklerimizi, tartışıklarımızı gerçekçi temellerde uygulamak için adımlar atmamız.

1. Demokrasiyi kazanma derken kimlerle birlikte? P dışı açılmak durumunda ve diyalogu geliştirmek çabasındaız. Bunda ne ölçüde başarılı olduk. Dünya sosyalist sisteminin politikası yeni ve çok geniş güçlerde

birlikte olmak olanaklarını veriyor. Reel sosyalizmin kazanımları konusunda ataga geçmemiz gerekiyor. İşçi sınıfının BTĐ içinde tanımını ve yakın bağlaşıklarını görmeliyiz. Teknolojiyi kullanan kadroları kazanmak bir zorunluluk oluyor.

2. Robotlar olayı var. Yeni teknolojiye hayır mı diyeceğiz?

4. BTĐ kapitalizme sorunlarını çözmeye yeni olanaklar veriyor. Bunun bizim işimizi zorlaştırdığı bir gerçek.

1. Özellikle Kutlu yoldaşın konuşması sarsıcı bir konuşma. SBKP 27.Kongre raporunu, Ocak 87 plenum raporunu tekrar gözden geçirmekte yarar var. Önce yeni gelişmelerle birlikte dünyayı özümsemek gerekiyor. Oradan ülkeye bakış. Ama somuttan da genele bakmak olanaklı. Bu materyelleri irdelemeden somutu da görmek olanaklı değil. Durgunluk'tan tartışmaya başladık bir çok sonuç ortaya çıkardık. 7.Plenum'da 2 yıllık kazanma denildi. Ne yapabiliyoruz? PB, MK, organlar, üyeler olarak ne yapabiliyoruz? Verilen görevleri yapmanın- bu alışkanlıkların dışına, ötesine çıkılsın. Ama bu asla başıbozukluk değil.

2. Önümüzdeki günlerin zor olacağı kanısındayım. Hepimize büyük sorumluluklar düştüğü kanısındayım. Yığın partisi olmak istiyoruz. Ama yasaklı bir durumdayız. Baskı altında olacaksın ama bir yığın partisi gibi çalışacaksın. Nasıl olur? Görüşmeliyiz. Önce kendi içimizde. Ve dışımızda. TKP'yi gizlemek yok, artık herşeyi açığa çıkartmak gerekir. Uygun yol ve biçimler bulmalıyız. Bu alanda da girişimci olmak gerekiyor. Yeni alışkanlıklar geliştirmek lazım.

1. Atılım içinde değişiklikler var. P tartışmalarını yayınlıyor. Bu konulardaki düşüncelerimizi tartışmalar şeklinde yazmalıyız. Yazmama alışkanlığından sıyrılmak gerekiyor. Bu noktaya geldikten sonra eski alışkanlıklarına, eski biçimiyle devam etmek istersek P, yok olur, devam edemez. Kopar, Genel Sekreterin çektiği lokomotif almış başını gidiyor, o nedenle çarpıcı konuşmalar yapıyor. Örneğin Aybar'ın adının zikredilmesi. Biz bu lokomotifte yetişemezsek kopar arası. 70 yıllık tarihi yeniden değerlendireceğiz.

Daha somut tartışmalıyız. Sonuçta şu çıkmalı, tartışmalar P'yi ideolojik, örgütsel, politik alanda geliştirmeli. Ön kesmemek lazım. Burada yapılacak toplantılarda bir soruya yanıt vermek lazım: Nasıl bir parti? Göçmen işçiler, politik göçmenler, dayanışma. Dayanışmayı nasıl insanların yaşama biçimi haline sokabiliriz. Sadece Türkiye'yle dayanışma değil, dışarıdaki insanlarımız arasındaki dayanışma. Kadroların morali yok. Maddi düzenlemeler gerekiyor, olanaklarımızı yoklamamız lazım.

1. Geçen toplantıda başladığımız tartışmayı bu toplantıda sürdürü-
ceğiz. Tartışacağımız konular şunlar: Örgüt yapımızın işlevi, bu yapının
p'de geliştirilen yeni düşünce tarzına yanıt verip vermediği-vermiyorsa
nasıl olmalı? ve son olarak bulduğumuz ülkede p etkinliğini arttırmak
için neler yapılmalı?

Şöyle bir soru sorarak başlayabiliriz. Kongre, Mk kararları, plenum
raporları p örgütlerine ne ölçüde ışık tutuyor. Yardımcı oluyor mu?
Değilse bizler yazılı olarak bu konudaki görüşlerimizi ilettik mi? Söy-
leyince, yazınca ne olacak. Önce varsa yapılan hatalar tekrarlanmayacak
demektir. Tekrarlanırsa, ne tekrarlanan birim ne de genelde p yürür.
Birçok toplantıya katıldım. Ortaya atılan çeşitli görüşler var. Atılımlar-
larda da gözleniyor. Gözlenen o, yeni bir silkinme olmazsa "durgunluk"
kendisini gösterecek. P içi demokrasi geliştikten sonra da eski anlayış
devam ediyorsa bu p yürümez. Değiştirmek gerekiyor. Bugün radyoda p kuru-
luş yıldönümü nedeniyle Kutlu yoldaşın yaptığı konuşmayı dinledim. 7.
plenumda son iki yılı kazanma demiştik, şimdiyse günleri kazanmak gerekiyor
Önümüzde seçimler var. Sol hazırlıklı değil. Ne sosyal demokratlar ne
sosyal demokrasi dışındaki sol. KP bu sorunlarla da ilgilenmek zorunda.
Biz bunun içindeyiz ve bu solla birlikte yürümeliyiz. Seçim burada
sadece bir örnek. Şimdi ayları, günleri kazanma somut olarak önümüze çıktı.

Burum bizim için şaşırtıcı değil. Yılbaşından bu yana bir seçim
ekonomisi izleniyordu ve biz bunu vurguladık. Ama genel olarak sol hazır-
lıksız.

4. Öyle oturup hadi eleştiri yapalım denilerek eleştiri yapılamaz.
Ben anlamsız buluyorum. Ayrıca bir eleştiri yaparken, eleştirilen ne
olursa olsun olay-kişi vb, onu eleştiriye konu olan dönemin gerçek veri-
leri içinde değerlendirmek gerekir. Şöyle hata yaptık, böyle hata yaptık
ama önce hata yapılan koşullar-hatayı çevreleyen psikolojik-toplumsal
etmenler ne. Eğer olay politik çizgi sorunuysa bunu yeni bir çizgiye
oturtma çabamız zaten var o zaman eleştiriye gerek yok. Yeni düşünce
tarzını yaşama geçirmede zorlanıyorsak o zaman sorun başka. Daha önceki
toplantıda da söylemeye çalışmıştım, öyle belge okuyup tartışarak olmaz.
Ne yeni politika böyle kavranır, ne de hayatın renkleri bu politika
içinde kavranır. Bu ancak somut eylem programları içinde ve destek
eğitimle olur.

Birimimize gelince, kurulurken kuşkusuz gerekliydi. Ama bir noktadan
sonra, özellikle Türkiye'deki gelişmelerle bağlı, gereksizleşmeye başladı.
En azından çalışma alanlarında değişiklik yapılması gerekiyordu. Bu
momenti iyi yakalayamadık. Bir de şunu gözönüne almak gerekir, çalışma
sürdürdüğümüz dönem özellikle kongre sonrası çalkantılı bir dönem. Bir
yandan kurulan birimiz teknik değişikliklere sık sık ve gerekçesiz
tanık olurken, bir yandan da ardı kesilmeyen belgelerin tartışılmasıyla
politikamız gelişiyor.

Yurtdışı konusuna da değinmek gerekiyor. Yurtdışında yapılabilecekler
sınırlıdır.

2. Soruyu kendime sık olarak soruyorum, benden bu p ne istiyor? P'nin
benden beklediklerine yanıt veriyor muyum? Kimse beni bu P'ye silah
zoruyla üye yapmadı. Şunu söyleyebilirim, 5. Kongre'ye kadar kurşun asker-
lik yaptık. Bizden beklenen bu muydu? Başka şeyler veremez miydik P'ye.
Bu soruya yanıt veremiyorum. Genelgeden sonra da kafamdan geçenleri tar-
tışıyorum, ama yanıt veremiyorum. Fransız kültürüyle yakınlığım olsa da,
Türkiye'ye uzak olmanın getirdiği kopukluklar var. İki arada bir dere-
deyim. Türkiye'yi düşünüp ona göre politika yapıyor ama bir taraftan
da Fransa perspektiflerimi geliştiriyorum. Belli bir öğrenimim var, ama

bunu P'ye sunamamaktan sıkıntım var. Kuşkusuz yazabilirdim, başka şeyler yapabilirdim ama hepsi ortam sorunu. Başka bir dünyada yaşıyorsun, başka bir dünyayla cebelleşiyorsun, diğer taraftan Türkiye'yi düşüneceksin. Ülkede olsaydım çok daha fazla iş yapardım. Öyle bir duygum var. Bunun somut yönü de var, buradayız ve ne yapkık. Bunun yanıtı olumlu bence. Daha fazlasını yapabileceğime-mize inanmıyorum.

Bu durum örgüt yapısına da sığıyor, çünkü örgüt de kişilerden kurulu. Yurtdışında barış-dayanışma çalışması yürütüyorsun. Dayanışma olur ama barış olmuyor. Ülkede olur bu. Bu konularda raporlar yazdık, öneriler götürdük, paketler hazırladık. Bundan sonra ülkeye gitmek gerekir. Yurtdışında daha fazlasının yapılacağına aklım yatmıyor.

3. Açıkça söylemek gerekirse ben bu tartışmaya muhalifim. Ben bu tartışmayı anlayamadım, neyi tartışıyoruz, neyi eleştireceğiz? Söyleyelim içimizdekileri boşalalım denilirse olmaz, psikiyatri klinigine mi gideceğiz. Karşıyım.

1. Geneige, 1 Temmuz Atılım'ında yayınlanan konuşma bazı ipuçları vermiyor mu?

3. Yeni durumlar var, yeni bir döneme giriyoruz. Referandum oldu, 1 Kasım'da seçimler var. Eleştiri-özeleştiri diyoruz. P tüzüğü var elimizde, ne engelliyordu bizi bugüne kadar. Tüzük mü ortadan kalktı. Eğer ortam sorumluysa, P yönetimi bu olanığı veremediği için eleştiri yapsın.

Birimimiz nasıldı, var mıydı, hangi hedeflerde oluşturuldu? 4 olduk, 5 olduk. Büro olarak politika üreteceksiniz ama sonuçta biz üretilen politikaların özümsemesini yaptık. Önerilerde bulunduk, pratikte sonuç şu oldu: biz bir P faaliyeti yapmadık, demokratik yığın örgütü çalışması yaptık. İlgi alanlarımızda çalıştık, P yaşamı üzerine çalışma yapmadık. Eğitim yapmadık, p politikası üzerine eğitim yapmadık. P örgütü olarak alınan kararlardan informe edildik. Böyle çalışma olmaz.

Şimdi bizim birim lavoldu mu olmadı mı? Onu bile bilmiyoruz. Bizim eleştiri yapmaktan çok bilgilendirmeye gereksinmemiz var. Neden böyle oldu. Biz oturup somut teorilerle geleceğe yönelik çalışmalar yapalım. En başta Türkiye'de yaşanan sosyal çalkantıların sonuçları nelerdir, biz ne yapacağız, neredeyiz. Referandum bitti, seçimler yapılacak. Bu çalkantıda bir çıkış noktası bulmak zorundayız. Türkiye'ye gideceğiz diyoruz ama perspektifimizi Avrupa'ya yönelttik. Atılım'da DKP'nin çalışmalarını özendiren yazılar var. Ne oluyor?..

4. Raporlar yazdık, kampanya önerileri hatta en ufak ayrıntılarına, sloganlarına kadar kampanya taslakları hazırladık sunduk. Hiçbirine olumlu olumsuz bir yanıt gelmedi. Ya hazırladıklarımız çok kötü şeylerdi hemen bir tarafa atıldı, ya da ayakları çok havada şeyler hazırladık yine bir tarafa atıldılar.

3. Ben geçmişin eleştirisini yapmaya karşıyım. Çok yaptık, örneğin bazı konularda. 82'de hazırladığımız raporlar var. Genel eleştiriye aklım basmıyor. Neden pratik sorunları konuştuğumuz toplantılar dışında p çalışması yapmadık. Raporlar yazdık, sonuçları ne oldu? Bu yanlış davranışın sebep ve saiki sadece ben miyim? Sorunları getirmediğimizde işin kolayına kaçtık. Raporların eksiklikleri, yanlışlarıyla geri gelmesi de bir p çalışmasıdır, p içi eğitimidir. Bu yapılmıyor, ondan sonra durgunluk diyoruz.

Eleştiri toplantısından çok ne olacağı tartışmak lazım. Zaman geçirmeden önümüzdeki toplantıları bu konuya çevirelim, bunları tartışalım.

1. Önce karşıyım dedi 3 nolu yoldaş, ama getirdikleri hep eleştiri. Bunları konuşmazsak durum nereye varacak. Sorunlar kangrenleşecek. 6. Kongreye giderken p kendi bilançosunu çıkartmalı. Tartışmalardan şu çıkıyor, dayanışma alanında birşeyler yapılır ama barış alanında yapılamaz. Bunu neden söylemiyoruz. Biz politika oluşturan bir birim miyiz, yoksa öneri getiren bir birim mi? Tartışmalar somutta bize şöyle bir olanak verecek, p birimlerini yeniden oluşturma. Herkes sarsıldı, sarsılıyor.

Biz yurtdışında iş yapmadık dersek yalan olur. Türkiye'nin uzun süre avrupanın gündeminde kalmasını, AIHM'sine verilmesini, orada uzun süre kalmasını sağlamada katkımız oldu. Günün birinde yurtdışında yapılanların dökümü, arşivi ortaya çıkartıldığında iyi şeyler ortaya çıkar. Ama gelinen noktada böyle devam edemeyiz. Genel olarak şu tartışılıyor, 10 yıl önce de tartışılıyordu bu. Yurtdışındaki partililerin görevi nedir? B. Avrupa'da yığın örgütlerine yığılmış, onun dışına çıkamıyoruz. 60-70 kişi, hepsi de bir örgütte yönetici fakat yönettikleri insanlar yok. Bu durumları çözmek gerekiyor. Durgunluk buralarda var. Birsürü entellektüel gelmiş partiye ama gitmiş, kalıcı olmamış. Kalıcı olmuyor. Bu durumu katı tüzük mantığıyla çözmek olmaz. Ya p'ye alıştırma bir sakatlık var, ya da aldıktan sonra istihdam etmede. Eleştiriyi ben geçmişin didiklenmesi anlamında almıyorum ama ileriye yönelik işlerde tikanıklık var. Aşılamıyoruz.

Eleştirinin engellendiği söyleniyordu, kongre öncesinde yolu açtık. Kimseyi rahatlatmak için yapılmıyor eleştiri. Bu tartışmayla art niyetli olanlar da aşılabilecektir. Herkes görüşünü söylüyor, yayınlanıyor bunlar. Örneğin avrupada öyle 3 kişilik birimler zorunluluğu yok.

Yine söylüyorum, Kasım'a kadar ne yapılır, nasıl bir politika üretmeliyiz. Süratle bir seçim platformu yaratmalıyız. Örneğin bizim dışımızdaki sol güçlere radyoyu açmak düşünülüyor. Ama sol seçimlere hazır değil. 6'lının içinde bile ortak görüş etrafında uyusmak olanaksız.

Bu tartışmanın sonuçlarıyla yeni bir ataga kalkmak zorundayız. Yoksa gelişen olayları yakalayamayız. Legale çıkma perspektifimiz var ama hazırlıklarımız yetersiz. Avrupadaki p örgütlerine çok daha fazla iş düşüyor. Bizim birimiz bu yapıyla olmamalı. Avrupa p örgütleriyle ilişkileri nedir, açık değil. İş istiyoruz, altı ay içinde geliyor, ya da gelmiyor. Avrupada p örgütlerini koordine eden bir yapı var. Dogrudan bu yapı işi üstlensin. Sizlerin deneyimli çalışma geçmişiniz var. Dana değişik alanlarda istihdam edilmelisiniz, başka alanlarda çalışma yaparak katkıda bulunabilirsiniz. Ayrıca teknik olarak da MK'ya bağlı olarak çalıştık, buradaki p örgütüyle bağımız yok. Fransadakilerin işlerimize katkısını alamıyoruz. Böyle devam edeceksek bile yerel p örgütüne bağlanacağız..

Dostlar olayı devam edecektir, kongre sonrasında bile devam etmeli. Yaptığımız işlerin sonucunu getirmek gereklidir. A.K'ne yönelik çalışmalar yetersiz değil, ama değiştirmek gerekiyor, yeni koşullara uygulamak gerekiyor. Özellikle de Avrupa Parlemantosuna yönelmek gerekiyor. A.P'da üyeleri olan KP'lerden bir sekreterlik istiyoruz.

3. İşte somut olunca, ileriye yönelik olunca ve böyle ortaya konulunca iş ortaya çıkıyor. Tartışma konusu açılıyor. Yerel p örgütüne bağlanınca diğer ülkelerdeki çalışmalara nasıl katkıda bulunacağız. Dayanışmayı B. Avrupa örgütü yürütsün. 2-3 önemli konu var. Zaman akıyor, referandum geçti, seçim var. Ülke altüst oldu, bunun boyutları nelerdir. Legalleşmeyi sağlama açısından bize ne açıyor? Örneğin yığınsal dönüş, yığınsal olarak p olarak ortaya çıkma koşulları var mı? Radyoyu Kaçmaz'a, Burkay'a açmak iyi ama, hadi yığınsal ülkeye gidelim demek bir başka yöntem değil mi?

Önümüzdeki günlerde MK görüşü açıklanacak. Endişem şu geç kalıyoruz, iş yapmalıyız.

1. Tartışma ilelebet gitmez, bir yerde duracak elbet.

3. Evet duracaktır, ama tartışmaları yapacak somut işler çerçevesinde yürütelim. Boş tartışmalarla harcayacak zamanımız yok. Ülkedeki gelişmeler böyleyken gönlüm tartışmaktan yana değil.

2. Ben genelgeden geçmiş eleştirmek olarak anlamadım. Eger önümüzdeki genel toplantıda da geçmiş tartışacaksak tam anlamıyla zaman kaybı.

3. Birkaç yıl sonra yine biraraya gelir, yine eleştiririz.

1. Ama tartışma önemli, 1 Eylül Atılım'ında göreceksiniz, değişik ve tartışılmaya değer öneriler var. Örneğin p örgütlerinde sekreterlerin seçimle gelmesi gibi.

Tüm kafalardaki sorunlar açılmadan, tartışılmadan P'yi köklü bir atılıma geçirmek olanaklı olmayacaktır. Demokrasinin tek göstergesi seçim değil ama sonuçta böyle öneriler geliyor.

2. Madem bu tür genel tartışmalar yapılabilir, daha sık genel politik tartışmalar yapılmalıdır. Bu bir çözüm olabilir. Bir tek insana bile ihtiyacımız var, kimse savrulup gitmemeli.

4. Tartışılan, durgunluktan sözedilen B. Avrupa. Farklı Atılım çıkıyor, neredeyse ayrı bir tüzük yapılacak. Öyleyse, gidiş bunu gösteriyor, bir seçme yapalım-kişilerin istemlerine de bağlı kalarak, dönüşü düşünmeyenlerle düşünmeyenleri ayıralım. Dönüşü düşünmeyenler-kalıcı olanlar girsinler evsaniyi p örgütlerine.

3. Belli aşamalardan geçtik. P'yi koruduk, sonra P'yi güçlendirme dedik, şimdi olaylara bakıyorum insanların şevki kaçtı. Bunun örgütsel- teknik nedenleri var, verecekken 1 veriyor. Bunlar bir kenara, önemli bir başka nokta var. Dünya görüşüyle birlikte soruna bakmak lazım, bir konunun etrafında iş yapmak, üretici olmak, katkıcı olmak şevk verir.

1. Birimimiz tartışılırken genel duruma da yaklaşımda bulunduk. Eğer önümüzdeki genel tartışmaya somut ve yerinde önerilerle gidersek yararlı olur.

3. Politik baz üzerinde ileriye yönelik açıklamalar, öneriler yapılmalı.

4. Yeni düşünce tarzı, geniş düşünce demekle öyle olmuyor.

2. Doğru. Ama örneğin ben FKP'yle iş yapamam. Olanaklı değil.

3. Şu yurtiçi-yurtdışı ayrımını yapmamamız lazım. Ülkede olmak iyi, ama bulunulan yere göre birşey yapmak lazım. Ama bu FKP ile birşey yapmak değil. Kendi alanlarımızda birşeyler yapabiliriz.

2. Benim şu işe aklım yatmadı. Birşeyi kovalıyoruz, bazı işleri yerel p örgütleri üstleniyor. Bunu genel olarak B. Avrupa p örgütü-koordinasyonu üstlensin. Ama genel işlerde, uluslararası örgütlerle ilişkilerde, çalışma yerel bir p örgütü üstünden gitmez-gidemez. Merkez yapıları içinde yürütmek gerekir.

4. Anlaşılan birimimizin son toplantısı oldu ou. Yeni yapılanmada asker gibi atama yapmak yerine karşılıklı konuşarak sonuç alınırsa çok daha verimli olacağı kanısındayım.